

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010092
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému T. R. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 188 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 11. novembra 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, o odvolaniach obžalovaných T. R., T. X. a I. X., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 11.03.2015, sp.zn. 3T/28/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných T. R., T. X. a I. X. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznal rozsudkom zo dňa 11.03.2015 sp.zn. 3T/28/2013 obžalovaných T. R., T. X. a I. X. vinnými zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 16.02.2012 v čase okolo 21,00 hod. v meste Detva, v pohostinstve Non-stop Stern pri autobusovom nástupišti spoločne napadli K. T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že po tom, ako sa tento rozprával s T. R., ktorý si od neho pýtal peniaze a K. T. mu ich odmietol dať, ho T. R. udril päťou do hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem, kde k nemu pristúpili T. X. a I. X. a spoločne začali do ležiaceho T. kopať a pri tomto násilí mu zobrali peňaženku, z ktorej odcudzili hotovosť vo výške 50 € a jeden z obvinených mu z krku odopol retiazku s chirurgickej ocele na ktorej mal zavesený prsteň z chirurgickej ocele a z puzdra na nohaviciach mu odcudzil mobilný telefón NOKIA N95, IMEI: 356842021191577, a potom ako chcel z miestnosti ujsť, tak hio jeden z obvinených strčil do dverí, na ktorých rozbil sklenenú výplň, čím si poranil prst pravej ruky, avšak podarilo sa mu ujsť z miestnosti, avšak obvinení ho dobehli, dotiahli pred pohostinstvo a opakovane ho začali napádať, pričom keď ležal na zemi, do neho spoločne kopali, čím spôsobili K. T., nar. XX.XX.XXXX bytom Z. B. V., L. XXX/XX škodu odcudzením vecí v hodnote najmenej 240 € a zranenia a to zmliaždenie v oblasti temena hlavy vpravo, ramena vľavo, pravého lakťového kĺbu, zadnej steny hrudníka vpravo, driekovej chrbtice, kolena vľavo a vpravo, hlbokú ranu pravej ruky s úplným prerušením šľachy vystierača pravého prsta, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 6 týždňov.

Za to obžalovaným uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. tresty odňatia slobody vo výmere päť rokov každému samostatne, pričom obžalovaných T. R. a T. X. podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovaného I. X. podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa rozhodol aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody jednotlivými poškodenými tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom spoločne a nerozdielne poškodeným:

- K. T., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 240 €,
- Dôvere ZP, a.s. Nitra škodu vo výške 117 €,
- Sociálnej poisťovni Zvolen, škodu vo výške 850,30 € ,
- PPS Group, a.s. Detva, škodu vo výške 157,73 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného K. T., nar. XX.XX.XXXX so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaní T. R., T. X. a I. X., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.03.2015 so stručným zdôvodnením, že také odvolania podávajú do výroku o vine a taktiež do výroku o treste. Obžalovaný T. R. v písomných dôvodoch svojho odvolania zo dňa 23.03.2015 a doplnkov k tomuto odvolaniu zo dňa 20.07.2015 a zo dňa 05.05.2015 sa predovšetkým nestotožnil so skutkovými ani právnymi závermi prvostupňového Okresného súdu Zvolen, na základe ktorých dospel k záveru o jeho vine zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko tieto považoval za nesprávne, právne dostatočne nepodložené, nedôvodné a v rozpore so skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Obžaloba stojí na výpovedi jediného svedka, a to poškodeného T., ktorý síce od určitého okamihu nemenil svoju výpoveď, avšak tieto výpovede sú v rozpore so skutočnosťami, ktoré sú uvedené v zápisnici o trestnom oznámení a v jeho prvotných výpovediach. Predovšetkým, čo sa týka miesta, kde malo dôjsť k prepadnutiu a k samotnému odobratiu vecí, okolností, za ktorých malo dôjsť k rozbitiu výplne sklenených dverí a taktiež v rozpore s výpoveďami nezávislých svedkov. Od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie stíhaného skutku, neustále tvrdil, že nikoho nenapadol a nikomu nič nezobral, pričom výpoveďami nezávislých svedkov, bolo preukázané a dokázané, že k žiadnemu útoku v pohostinstve v inkriminovanom čase nedošlo, a teda nebolo preukázané a dokázané, že skutok, tak ako je opísaný v podanej obžalobe zo dňa 04.02.2013 a po úprave skutkovej vety Okresným súdom vo Zvolene, sa stal. Navyiac prvostupňový súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania, a to vypočutie svedkov T. R., K. C., L. X., všetci bytom J., P., ktorí sa mali v inkriminovanom čase nachádzať v pohostinstve, a to napriek skutočnosti, že ide o svedkov, ktorí by mohli tiež potvrdiť obžalovaným dokazované skutočnosti a teda, že v pohostinstve k žiadnemu útoku na poškodeného nedošlo. Z týchto dôvodov sa tento odvolateľ domáhal postupu podľa § 285 písm. a/ Tr. por., a to oslobodenia spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal. Krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutému rozsudku s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozsudku jeho trestnú vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Pokiaľ obžalovaný T. R. vypracoval písomné odvolanie sám zo dňa 20.07.2015, upozornil na rozpory vo výpovediach poškodeného T., ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že rezné poranenie ruky mu spôsobili obžalovaní, avšak pred súdom uviedol, že si toto zranenie spôsobil sám, keď vybehol z pohostinstva Non-stop Stern nárazom do vchodových dverí bez cudzieho zavinenia. Mal za to, že týmto sa dopustil trestného činu krivej výpovede. Celá výpoveď poškodeného je nedôveryhodná, uvádzal, že predtým ako prišiel do pohostinstva vypil dve desaťstupňové piva a v pohostinstve vypil jedno pivo a vodku, ktorú však vyvrátil, lebo sa bál, že by mu do alkoholu niekto mohol niečo dať. No z výpovedí všetkých zúčastnených je zistiteľné, že poškodený bol značne pod vplyvom alkoholu. Z dvoch desaťstupňových pív nemohol byť zjavne opitý. Rozbitie dverí nebolo spôsobené tým, že sa snažil utiecť, ale tým, že bol pod vplyvom alkoholu. Súd prvého stupňa sa ani nepokúsil zistiť, čo vlastne celý čas v pohostinstve robil, keďže tam nepil a bál sa tam konzumovať akékoľvek nápoje. Jedná sa o niekoľko hodín, nie o minúty. Človek, ktorý má obavy, neverí personálu ani hosťom a cíti sa byť ohrozený, by z takéhoto miesta mal čo najskôr odísť, tak aspoň káže zdravé uvažovanie a logika. Vyvstáva tu otázka, prečo poškodený nevolal hneď políciu, keď videl, že mu údajne zmizol prvý telefón? Policajné oddelenie v Detve je len niekoľko sto metrov od pohostinstva Non-stop Stern, ako je možné, že poškodený hneď po údajnom útoku na jeho osobu nevyhľadal ochranu a pomoc na policajnej stanici? Prečo podal trestné oznámenie až o štyri dni po tom, čo sa údajný trestný čin mal stať? Vo výpovedi poškodeného je viacero rozporov, ktoré jeho výpoveď robia nedôveryhodnou. Poškodený z pohostinstva Non-stop Stern odišiel sám po vlastných a nikto zo zúčastnených na ňom nevykonala akt fyzického násillia, ako prišiel k zraneniam ktoré uvádza, nevie, ani nevie, akým spôsobom prišiel o veci, ktorých odcudzenie dokazoval vo svojej výpovedi.

V doplnení odvolania z 05.05.2015 ďalej obžalovaný T. R. argumentoval aj tým, že okresný súd sa vôbec nevysporiadal, resp. nepoukázal na závažné rozpory, ktoré vyplývajú z jednotlivých výpovedí poškodeného K. T., ktorý v trestnom oznámení zo dňa 20.02.2012, ako aj v zápisnici o jeho výsluchu zo dňa 20.02.2012 dokazoval, že obžalovaného T. R. poznal, ale len z videnia, nakoľko sa s ním už predtým raz rozprával v pohostinstve NON - stop STERN, pričom na hlavnom pojednávaní už uvádzal, že ani jedného z obžalovaných predtým nepoznal. V trestnom oznámení zo dňa 20.02.2012, ako aj v zápisnici o jeho výsluchu zo dňa 20.02.2012 vypovedal, že obžalovaní mu vytiahli peniaze z peňaženky a odopli

mu z krku retiazku s prsteňom pred pohostinstvom, avšak vo svojej výpovedi zo dňa 17.05.2012, ako aj v ďalších svojich výpovediach už dokazoval, že tieto veci mu boli ukradnuté vo vnútri pohostinstva, po údajnom konflikte s obžalovaným T. R.. V trestnom oznámení, ako aj v zápisnici o jeho výsluchu zo dňa 20.02.2012 vypovedal, že mu ukradli mobilné telefóny v čase, keď mu boli ukradnuté peniaze, retiazka a prsteň, pričom v zápisnici o jeho výsluchu zo dňa 17.05.2012, ako aj v ďalších svojich výpovediach už uvádzal, že najskôr požičal telefón zn. LG obžalovanému R., ktorý mu potom tento obžalovaný nevrátil a potom, keď ho začali biť vo vnútri pohostinstva, tak mu zobrali aj druhý telefón. Vo svojej výpovedi zo dňa 20.08.2012 dokazoval, že po tom, ako ho jeden z obžalovaných údajne strčil do dverí, v dôsledku čoho rukou prebil sklo na dverách, bola poškodená sklenená výplň vstupných dverí, ktorá bola umiestnená na pevnej časti týchto dverí vpravo z pohľadu von, kde poškodený rozbil vonkajšiu časť sklenenej výplne. Toto je však v rozpore s jeho tvrdením zo dňa 18.05.2012, keď uvádzal, že ho obžalovaní strčili, keď otváral tieto sklenené dvere dnu v miestnosti bistra, do týchto dverí, keď sa pokúšal ujsť. Skutočnosť, že bola rozbitá len vonkajšia časť dvojskla potvrdila vo svojej výpovedi zo dňa 20.08.2012 aj svedkyňa U. R., ktorá tiež uviedla, že poškodený K. T. rozbil sklo zvonka. Navyše počas celého prípravného konania tvrdil, že sklo na dverách prebil vo chvíli, keď niektorí z obžalovaných do neho strčili, avšak na pojednávaní konanom dňa 11.03.2015 už uviedol, že ako sa snažil z pohostinstva dostať von, resp. rýchlo utiecť, narazil do vchodových dverí a tam si aj porezal ruku. Nepravdivé sú aj tvrdenia poškodeného T. o množstve požitého alkoholu, keď samotný poškodený tvrdil, že predtým, ako prišiel do pohostinstva vypil dve veľké piva desiatky a vo vnútri pohostinstva pil pivo a vodku, ale tú išiel rýchlo vyvracať, lebo sa bál, aby mu do toho niečo nedali. Toto jeho tvrdenie bolo jednoznačne vyvrátené výpoveďami nezávislých svedkov, a to predovšetkým výpoveďami svedkov U. R., a Z. V., ktoré má v tom čase v pohostinstve STERN službu a obsluhovali poškodeného ako aj obžalovaných. Napriek uvedeným skutočnostiam a značným rozporom vo výpovediach samotného poškodeného, ktoré neboli ani vykonaným dokazovaním odstránené a vysvetlené, súd bezpodmienečne uveril tvrdeniam poškodeného T. a jeho výpoveď vyhodnotil ako dôveryhodnú bez závažných rozporov. Okresný súd pri hodnotení dôkazov jednostranne poukázal len na rozpory vo výpovediach samotných obžalovaných a svedkov, na základe ktorých ich výpovede vyhodnotil ako nedôveryhodné a účelové, avšak nevyhodnotil a neodstránil rozpory vo výpovediach samotného poškodeného, ktorý ako jediný všetkých obžalovaných usvedčuje zo spáchania žalovaného skutku. Tento odvolateľ ďalej zvýraznil to, že výpoveďami svedkov, bolo jednoznačne preukázané a dokázané, že v pohostinstve STERN v inkriminovanej dobe k žiadnemu konfliktu medzi poškodeným a obžalovanými nedošlo, avšak okresný súd výpovede všetkých týchto svedkov bezdôvodne vyhodnotil ako nedôveryhodné a účelové. Na záver považoval za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že poškodený T. podal trestné oznámenie až 20.02.2012 a teda až po štyroch dňoch po údajnom útoku na jeho osobu.

Obžalovaný T. X. v písomných dôvodoch svojho odvolania zo dňa 04.05.2015 argumentoval tým, že okresný súd dosť podstatným spôsobom zmenil skutok oproti tomu, ako bola podaná obžaloba, nenamietal nezachovanie totožnosti skutku, avšak vyslovil tvrdenie, že aj táto skutočnosť o niečom svedčí. On spáchanie skutku, pre ktorý bol neprávoplatne odsúdený, od začiatku prípravného konania popieral a na tomto stanovisku zotrval aj na hlavnom pojednávaní. Nemienil opakovať svoju výpoveď, avšak poukázal na to, že spáchanie skutku popreli aj spoluobžalovaní T. R. a I. X.. Výpoveďami obžalovaných súd neuveril, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádzal, že medzi ich výpoveďami sú rozpory. Na druhej strane súd uveril usvedčujúcej výpovedi poškodeného K. T.. Je evidentné, že tento poškodený bol v čase skutku opitý a aj medzi jeho výpoveďami, teda v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní boli závažné rozpory. Vytkol okresnému súdu, že tento odmietol návrh na doplnenie dokazovania, ktorý bol prednesený na hlavnom pojednávaní, a to návrh na vypočutie svedkov T. R., K. C., L. X., všetci bytom J. ul. P., ktorí svedkovia sa mohli vyjadriť ku skutkovým okolnostiam najmä v tom smere, že k žiadnemu útoku na poškodeného v pohostinstve nedošlo. Nemôže sa stotožniť s odmietnutím návrhu na vypočutie ďalších svedkov súdom v zmysle ustanovenia § 240 ods. 3 Tr. por., nakoľko jemu ustanovená obhajkyňa bola až 29.4.2014, kedy táto trestná vec už bola rozpojovaná na okresnom súde. Podľa jeho názoru sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne, v jeho neprospech, vo veci rozhodol predčasne, keď nevykonal všetky dôkazy, nezistil teda správne skutkový stav a z takto nesprávne zisteného skutkového stavu potom ani nemohol vyvodiť správne právne závery. Krajskému súdu navrhol preto zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný I. X. v písomných dôvodoch svojho odvolania zo dňa 25.03.2015 sa predovšetkým nestotožnil so skutkovými a ani právnymi závermi prvostupňového okresného súdu, na základe ktorých dospel k záveru o jeho vine zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v

spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko tieto považuje za nesprávne, právne dostatočne nepodložené, nedôvodné a v rozpore so skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Nebolo totiž bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, že ho spáchal on, od začiatku popieral spáchanie skutku. Jediným svedkom, na ktorom je postavená obžaloba je samotný poškodený. V tejto súvislosti poukázal na zásadné v rozpory vo výpovediach poškodeného, ktorý najprv tvrdil, že k napadnutiu a samotnému odcudzeniu vecí malo dôjsť pred pohostinstvom, avšak v neskorších výpovediach už tvrdil, že celý incident sa odohral vo vnútri pohostinstva. Svedkovia, o ktorých dôveryhodnosti nie je prečo pochybovať, potvrdili, resp. uviedli, že v pohostinstve k žiadnemu konfliktu nedošlo. Pokiaľ poškodený dokazoval, že nebol pod vplyvom alkoholu, toto jeho tvrdenie viacerí svedkovia vyvrátili a uviedli, že bol značne opitý. Pokiaľ ide o kopance, ktoré poškodený mal utŕžiť, nevedel uviesť, kto mu ich spôsobil, pretože si zakrýval tvár a nevidel útočníka. Tento odvolateľ preto vyslovil záver, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok tak, ako je opísaný v podanej obžalobe zo dňa 04.02.2013, sa stal. Okresný súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania, a to vypočutie svedkov T. R., K. C., L. X., všetci bytom J., P., ktorí sa mali v inkriminovanom čase nachádzať v pohostinstve, a to napriek skutočnosti, že ide o svedkov, ktorí by mohli tiež potvrdiť obžalovaným tvrdené skutočnosti a teda, že v pohostinstve k žiadnemu útoku nedošlo. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho procesným postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por., resp. písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, alternatívne po zrušení rozsudku jeho trestnú vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V ďalšom písomnom podaní zo dňa 05.05.2015, ktoré nazval ako doplnenie odvolania, obžalovaný I. X. navyše argumentoval výraznými rozpormi vo výpovediach poškodeného K. T. v procesnom postavení svedka, pričom také rozpory okresný súd nevyhodnotil ako nedôveryhodné, nezistiac závažné rozpory. Poukázal na to, že najskôr dokazoval, že mu obžalovaní vytiahli peniaze z peňaženky a z krku odopli retiazku s prsteňom pred pohostinstvom, neskôr už uvádzal, že sa to stalo vo vnútri pohostinstva. Pokiaľ ide o mobilné telefóny, najskôr dokazoval, že k ich krádeži došlo v čase odcudzenia zvyšných vecí, pričom neskôr už tvrdil, že najskôr telefón zn. LG požičal R., ktorý mu ho nevrátil a následne ho začal biť, pričom mu vzali aj druhý telefón. Pokiaľ ide o rozbitie skla na dverách, taktiež rozporne vypovedal, keď tvrdil, že niektorý z obžalovaných ho do tých dverí strčil, keď sa snažil utiecť, neskôr však dokazoval, že to sklo rozbil sám, keď chcel rýchlo z pohostinstva ujsť. Pokiaľ poškodený dokazoval množstvo požitého alkoholu, svedkyne R. a V. potvrdili, že bol veľmi opitý. Tieto rozpory okresný súd označil za odstránené a vysvetlené, no na druhej strane rozpory vo výpovediach obžalovaných a niektorých svedkov vyhodnotil ako účelové a nedôveryhodné. Poukazujúc aj na výpovede týchto svedkov, nebolo dokazovaním preukázané, že v pohostinstve došlo ku konfliktu medzi poškodeným a obžalovanými. Trestné oznámenie podal až po štyroch dňoch po údajnom útoku.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolaní obžalovaných T. R., T. X. a I. X. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tieto odvolatelia podali odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaných T. R., T. X. a I. X. neboli dôvodne podané.

Je nutné pripomenúť, že krajský súd o odvolaniach obžalovaných vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti, a to aj na návrh zástupcu krajského prokurátora, obžalovaní samostatnými písomnými podaniami, ktoré krajskému súdu doručili ich obhajovia, vyslovili súhlas, aby sa verejné zasadnutie krajského súdu dňa 11.11.2015 o ich odvolaniach vykonalo v ich neprítomnosti (§ 293 ods. 6,7 Tr. por.), ktorú neprítomnosť zároveň ospravedlnili.

Primárne krajský súd konštatuje, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní 19.04.2013 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných T. R., T. X. a I. X., ďalej vykonal osobné výsluchy svedkov N. X., U. R., L. P., Z. V., G. R., W. R., ktoré hlavné pojednávanie bolo z dôvodu neprítomnosti poškodeného - svedka K. T. odročené na neurčito. Následne boli vo veci nariadené termín hlavného pojednávania na 02.10.2013, 10.03.2014, 28.05.2014, 01.10.2014, 10.12.2014, ktoré bolo nutné opakovane odročiť pre neprítomnosť svedka T., pričom na hlavnom pojednávaní 11.03.2014 súd prvého stupňa doplnil vo veci dokazovanie výsluchom svedka K. T. a znalca z odboru zdravotníctva

- chirurgie, L. S. a rešpektujúci obsah ust. § 269 Tr. por. boli v rámci dokazovania prečítané, resp. oboznámené jednotlivé listinné dôkazy, zadovážené v prípravnom konaní, ktoré sú zadokumentované v obsahu trestného spisu. Na podklade takto vykonaného dokazovania dospel prvostupňový súd k správne nielen skutkovému, ale i právne záveru, že to boli práve obžalovaní T. R., T. X. a I. X., ktorí vo večerných hodinách dňa 16.02.2012 zisteným spôsobom fyzicky útočili na poškodeného K. T. a spôsobili mu skonštatované zranenia, teda spoločným konaním proti nemu použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaných T. R., T. X. a I. X., ktoré sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí, považuje krajský súd zdôrazniť, že obsah výpovedí týchto odvolateľov ako i jednotlivých svedkov, ktorých osobný výsluch bol v rámci dokazovania v konaní pred súdom vykonaný, je zistiteľný z odôvodnenia napadnutého rozsudku (strany 3 až 8). Pokiaľ títo odvolatelia prakticky zhodne poukazovali na rozpornosť svedeckých výpovedí poškodeného K. T., zvyrazňujúc aj obsah jeho trestného oznámenia, tiež argumentujúc tým, že trestné oznámenie vo veci podal až po štyroch dňoch, v tejto súvislosti krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa zdôrazňuje to, že i keď sa isté rozpory v jeho výpovediach vyskytli, na druhej strane však neustále poškodený v procesnom postavení svedka všetkých troch obžalovaných nielen v predsúdnom konaní, ale i v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní jednoznačne a bez pochybností usvedčoval z toho, akým spôsobom ho títo fyzicky napadli, nielen v konkrétnom pohostinstve, ale i pred ním, pričom bez pochybností dokazoval i to, ktoré veci mu pritom odcudzili. Krajský súd pritom nezistil vo veci žiadnu okolnosť, ktorá by výpovede poškodeného - svedka K. T. akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. Žiada sa tiež zvýrazniť obsah písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie T. L. S. a tiež obsah znalcom podaných vysvetlení k posudku na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu (č.l. 412 až 413), keď znalec vyslovil jednoznačný záver v tom smere, že jednotlivé zranenia, ktoré utrpel poškodený, vznikli údermi pästou resp. takým predmetom, ktorý nebol ostrý, resp. drsný a mechanizmus vzniku týchto zranení zodpovedá výpovedi poškodeného T.. Nemožno taktiež bez povšimnutia ponechať ani svedeckú výpoveď N. X., ktorý dokazoval, že ešte v pohostinstve mu obžalovaný R. ponúkal striebornú retiazku a asi po týždni mu prišiel ponúknuť aj mobilný telefón zn. Nokia (veci odcudzené poškodenému). Vo zvyšku sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vyrovnal s obsahom dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to aj v tom smere, pokiaľ si navzájom odporovali, jeho argumentáciu (strany 9 až 11 napadnutého rozsudku) si krajský súd v plnom rozsahu osvojil a bolo by už nadbytočné ju v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Pokiaľ všetci odvolatelia zdôrazňovali i obsah výpovedí svedkov, ktorí prakticky vypovedali v ich prospech, aj s týmito dôkazmi sa prvostupňový súd náležite vyrovnal a aj krajský súd výpovede svedkov, a to najmä U. R., Z. V. a L. P. vyhodnotil ako nedôveryhodné, v snahe napomôcť obžalovaným zbaviť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie stíhaného skutku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestov odňatia slobody, ktoré okresný súd všetkým trom obžalovaným uložil vo výmere piatich rokov, v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že obžalovaný T. R. bol v minulosti deväťkrát potrestaný súdom pre rôznorodú trestnú činnosť, naposledy bolo trestným rozkazom totožného súdu zo dňa 05.02.2010 upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie týmto súdom zo dňa 28.09.2009, kedy mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín. Tento obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu do 19.06.2008, kedy bol podmiennečne prepustený z trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.07.2007 sp.zn. 5T/194/05. Aj v tomto prípade šlo o súhrnný trest. Obžalovaný T. X. bol v minulosti trikrát potrestaný súdom, v prvých dvoch prípadoch podmiennečnými trestami, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 06.05.2009 sp.zn. 4T/136/08 uložený ročný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého trestu bol 25.03.2010 podmiennečne prepustený. Obžalovaný I. X. bol v minulosti štyrikrát potrestaný súdom, najmä pre trestné činy zanedbania povinnej výživy, naposledy mu bol za taký prečin uložený podmiennečný trest odňatia slobody s určením skúšobnej doby do 27.05.2012, a to na podklade trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.11.2009 sp.zn. 3T/179/09. Trestný zákon páchatelovi zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. umožňuje uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere od troch do ôsmich rokov. Prvostupňový súd správne u všetkých troch obžalovaných zistil jednu okolnosť, ktorá im z hľadiska výmery trestu priťažovala, a to v tom smere, že všetci traja, a to vzhľadom už na vyššie uvedené, boli v minulosti už za trestný čin odsúdení, pričom

nebol dôvod na to, na také ich odsúdenia neprihliadať, vzhľadom na ich povahu. V súlade so zákonom potom všetkým trom obžalovaným okresný súd ukladal tresty odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby za použitia ust. § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., a to v sadzbe trestu odňatia slobody od štyroch rokov ôsmich mesiacov do ôsmich rokov. Obžalovaným uložil tresty odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, ktoré aj krajský súd považoval za primerané všetkým okolnostiam prípadu. Keďže okresný súd nepochybil ani vo výrokoch, ktorými podľa § 48 ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. zaradil obžalovaných T. R. a T. X. pre výkon takto uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovanému I. X. zaradil do takého ústavu s minimálnym stupňom stráženia a nepochybil ani vo výrokoch týkajúcich sa uplatnených nárokov na náhradu škody, poškodení K. T., Dôvera ZP, a.s. Nitra, Sociálna poisťovňa Zvolen a PPS Group a.s. Detva si svoje nároky na náhradu škody uplatnili včas a zákonným spôsobom, na preukázanie a priznanie ďalšieho nároku poškodeného K. T. by bolo nevyhnutné vykonať ďalšie dokazovanie, presahujúce potreby trestného stíhania (§ 287 ods. 1 Tr. por., § 288 ods. 2 Tr. por.), rozhodol krajský súd ako súd odvolací o odvolaniach podaných obžalovanými T. R., T. X. a I. X., považujúc ich za nedôvodné tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Tieto za použitia § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.